

2013. július 12-16. között a Leonardo da Vinci program Partnerségek pályázata keretében az észtországi Rápina Aianduskool szakképző iskolájában jártam. Ez volt a kétéves projekt záró találkozója. A projekt célja az, hogy a szakképzés területén lehetőséget biztosítson a résztvevő iskolák tanárai és diákjai közötti tapasztalatcserére, az egymástól való tanulásra, új ismeretek szerzésére.

07.11-12. Utazás. Mivel a Budapestről induló járat későn érkezett meg Tallinba, aznap már lehetetlen volt eljutni a csaknem 4 órányi busz-útra fekvő Rápina-ba. Másnap csatlakoztam a csoporthoz, és együtt utaztunk a szeminárium helyszínére.

Rápina Tallintól délkeletre, a Peipsi és a Pihkva tavak találkozásánál fekszik. Ez a körülbelül kétezer lelket számláló kisváros látta vendégül a kétéves projekt záró találkozására érkező német, svájci, belga és magyar társiskolák küldöttségeit. A szemináriumot Reet Palusalu tanárnő szervezte. Az elméleti és gyakorlati foglalkozások fő témája az évelő lágyszárúak felhasználása és a virágos kertek kialakítása volt. Ehhez optimális feltételeket biztosított a tavaly felújított iskola épülete, az intézményt körülvevő 8 hektáros park, amelyben több mint 300 növényfaj található, valamint a diákok által kialakított kert.

07.13. Évelő lágyszárúak – gyakorlati és elméleti órák az iskolában. Délután az iskola kertjében tanulmányoztuk a növényeket. Vacsora után az estét a Peipusse-nél töltöttük. Onnan visszatérve a szállásunkra a záró beszámoló egyes pontjait beszéltük meg és értékeltük a kétéves munkánkat.

07.14. Látogatás a Palusalu család birtokán.

A számos program közül a Reet Palusalu kertjében eltöltött nap volt mindannyiunk számára a legemlékezetesebb. A tanárnő családjával Nulga faluban él egy 23 hektáros farmon. Amikor 1988-ban megvásárolták azt a területet, mindent gaz és szemet borított. 2004-re sikerült megtisztítaniuk a földeket és kivágni a mintegy 40 régi almát is. Ekkor határozta el Reet, hogy ott megvalósítja álmai kertjét. Kezdetben csak a ház köré ültetett virágokat, de mivel diákjainak és vendégeiknek is nagyon tetszettek az ágyásai, és további munkára ösztönözték őt, fokozatosan növelte a kert méretét. Minden évben egy-két újabb kiültetéssel bővítette az évelők kínálatát, így érte el a jelenlegi 1,5 hektáros nagyságot. Jelenleg 1950 különböző növényfajt tanulmányozhatunk és csodálhatunk itt meg. Reet leginkább olyan nagy évelő lágyszárúakat gyűjt, amik erős szárúak, rezisztensek a betegségekkel szemben, nem képeznek indákat és hosszú ideig virágznak. Szívesen alkalmazza a régi fajtákat is. Minden ágyást úgy ültetett be, hogy a bennük levő virágok egész éven át pompázzanak. A kert egyik részében színharmoniaival, a másikon kontraszt színekkel kápráztatja el az oda látogatókat. Nem véletlenül kapta meg az „Észtország legszebb kertje” elismerő címet – valóban felejthetetlen élményt nyújt az üde zöld, gondosan ápolt gyepek és a nagy szakértelemmel és szeretettel létrehozott mesés kert.

Késő délután a Meenikunno mocsár élővilágát tanulmányozhattuk, nagyon érdekes és tanulságos volt. A kollégiumban éjjelig ismét a pályázattal foglalkoztunk.

07.15. Reggeli után Tartuba utaztunk, ahol először az Aiasöber évelő lágyszárú növényeket értékesítő üzemben, majd a Botanikus kertben jártunk. Néhány órát tölthettünk ebéd után a Partrail család csodálatos kertjében, majd Andres Vaasa parkjában.

A szeminárium értékelése és ünnepélyes lezárása a rāpinai vacsora közben történt.

07.16-17. Hazutazás